

Բաղդասար տղէն ըսաց. «Հայր սուրբ, ես քեռ Աստծուն մեղայ. Սանասար տղայ, ախպէր ջան, էս թուղթ արձօվի դիւ ձենէ ըռըկիր իս. ես կուրբան¹⁾ կ'ըլնիմ քեռ աչք իրիսուն, էդ թուղթ քի իմ տուի, գնա քե խամա բի»:

Բաղդասար տղէն յերտըցաւ. «Էն Քիրիստոսի առէք-կերէք վկայ կենայ, ես էդ բանից խաբար չիմ»:

Սանասար ըսաց. «Ախպէր, ըսաց, վճով ի լսի, վճով ի տըսի ախպէր զախպօր նշանած առնի. դէ', մը դադրի, ըլի քեռ խողուքեար էրա²⁾, քեռ ձին խեծի, քեռ Աստուած կանչի, գնա»:

«Ելաւ իւր խողուքեար էրաւ, ձին խեծաւ, էլաւ, կայնաւ ճամբսի վիրայ, կանչից. «Հայր սուրբ, արի քեռ աջ խամբուրիմ, ես տ'երթամ կարիբուծիւն³⁾»:

Բաղդասար տղէն կանչից. «Սանասար, խողուտ մեռնիմ, արի ես զքի տեսնամ, կ'երթամ»:

Իրարու խիտ դայսն ըրին, հալալիթիւն ուզին իրարուց, մատնիքնիր փուխիցին:

Բաղդասար էլաւ, խեծաւ զձին, գնաց. զիւր Աստուած կանչից, ընկաւ ճամբախ. թէ որ քառսուն աւուր ճամբախ էր, էնի իրիք օրէն քշից, գնաց, խասաւ Պղնձէ քեաղքի պատի տակ: Տեսաւ, որ քառսուն ձիաւոր ընդի, մօրուս էկիր ի դեղին ի դարձած, էնքան մնացած ին: Էն մէկ խալուոր ըսաց. «Հէյ վախ, հէյ վախ, կանչա կտրիճ ջահէլ տղայ, տիւ էլ էկար, ընկար էս քեաֆրի») ձեռ»:

Չահէլ տղէն վիրուց, ըսաց. «Ափօ ջան, ի՞նչ կ'ըլնը»:

Ըսաց. «Որտի, մէ քիչ սաբը⁵⁾ էրա, էս քեաֆրին ընցկուն խաւք⁶⁾ ըմ կայ, կ'կեայ էս պատի վիրայ կ'ճուայ, միր հասակին մարդ կ'դառնաս»:

Եդ էլ իւր ձիու գեամ⁷⁾ յիւլիւրից, ձիու մէյդան⁸⁾ բաց

1) Մատաղ 2) Պատրաստութիւն տես: 3) Օտարութիւն: 4) Գազան: 5) Համբերիր: 6) Թուչուն: 7) Սանձը ոլորեց: 8) Ասպարէզ, հրապարակ: